

Den Jesus Johannes kendte. Brødet. Kap. 6:1-71.

Grunde til at mennesker ikke tror på Jesus

1. Jesu rige er åndeligt, ikke materielt
2. Jesu store ord om sig selv
3. Korsets forargelse

1. Jesu rige er åndeligt. Læs vers 26-27.

- Der var mange modstandsfolk mod Rom i Galilæa (zeloter). Det var påsketid, hvor man mindedes udfrielsen af Egypten gennem Moses. Bispisningsunderet fik folket til at ønske Jesus som konge og Messias (læs v. 14-15). Men Jesus trak sig tilbage – helt alene.
- Da de fandt Jesus igen afslører han deres materialisme. Vi har ikke kun tomme maver, vi har også tomme sjæle, som behøver åndelig mad. Den åndelige føde består til *evigt liv* (som er de ord, Jesus bruger i Johannes-evangeliet fremfor Guds rige).
- Læs v. 48-50. Materialisme ender med død, men brødet fra himlen giver evigt liv.

2. Jesu store ord om sig selv.

- Johannes' ironi: Hvad kan du gøre? (læs vers 30-31). Jesus: ikke Moses, men Jesu far *giver* (nutid) jer brødet fra himlen (læs vers 32-33).
- "Herre, giv os altid det brød!" (vers 34). Svarer til kvindens ord i kap. 4: "Herre, giv mig det vand, så jeg ikke skal tørste og gå herud og hente vand" (4:15).
- Jesus lader bomben sprænge: "Jesus sagde til dem: »Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste." (vers 35). Jesus er ikke kun giveren af livets brød, han *er selv* livets brød.
- Materialismen vil aldrig mætte, men Jesus kan mætte, ikke bare vores fysiske liv, men vores åndelige, et liv, som er et nyt og evigt liv. Alle mennesker har længsel efter og behov for Gud. Men kun Jesus kan opfylde det. For Jesus er kommet ned fra himlen (fra Faderen) for at give os dette evige liv.
- Jesu oprindelse er guddommelig og han mission er "at oprejse de døde"! (læs vers 40).
- Jøderne skumlede over Jesu ord om sig selv (læs vers 41-42). Samtalen foregik i synagogen (v59).
- I stedet for at gyde olie på vandene forstærker Jesus budskabet ved at sige hvordan han vil være livets brød: Han vil give sit kød til liv for verden! (læs v51).

3. Korsets forargelse.

- Jøderne kommer i voldsom diskussion: "Hvordan kan han give os sit kød at spise?" (v52). Men Jesus forstærker udsagnet: "Sandelig, sandelig siger jeg jer: Hvis ikke I spiser Menneskesønnens kød og drikker hans blod, har I ikke liv i jer." (v53). For en jøde (som ikke må spise blod) måtte det lyde horribelt.

- Men hvad mener Jesus? Sammenlign vers 54 med vers 40. At spise Menneskesønnens kød og drikke hans blod svarer til, at se Sønnen og tro på ham. Af vers 56 kan vi se, at det handler om at have et nært organisk forhold til Jesus, hvor vi er i ham og han i os.
- På korset gav Jesus sit legeme og blod. Korset er en forargelse af tre grunde:
 1. At Gud kunne lide, ydmyges og dø på den måde.
 2. Korset fortæller, at vi er så store syndere, at Gud måtte straffe Jesus på den måde
 3. Korset fortæller at frelsen er af Guds nåde alene. Dvs. vi har ingen fortjeneste, og det sårer vores stolthed.
- Mange af Jesu disciple valgte at forlade Jesus (v61,66)

Grunde til at mennesker kan tro på Jesus

- Vi skal arbejde for den åndelige føde. Men hvad er Guds gerning? "Guds gerning er den, at I tror på ham, han har udsendt" (v29). Det evige liv fås altså gennem tro og ikke gennem gerninger. "Den, der tror, har evigt liv" (v47).
- Men hvordan kan vi så tro på Jesus? Troen selv er heller ikke en præstation, men en gave fra Faderen, for "ingen kan komme til mig, hvis ikke Faderen, som har sendt mig, drager ham..." (v44).
- Dermed bliver den troende en gave fra Faderen til Sønnen, som Jesus aldrig vil støde bort (v37), men som Jesus vil bevare og oprejse på den yderste dag (v39).
- Jesus har selv udvalgt disciplene (v70), ja vi er udvalgt fra evighed af (Ef 1:4). Ingen behøver at tro, at han ikke er udvalgt, for "den, der kommer til mig, vil jeg aldrig støde bort" (v37).
- Troen understøttes af skrifterne (v45). Troens vidunderlige bekendelse (v68-69)
- Jesus har troens ro og vished, han stiller endda disciplene frit, om de vil forlade ham?! (v67).

Troen sat på prøve

- *Bespisningsunderet* (v5-13). ¹⁾ Filip sættes på prøve gennem en umulig opgave. Han burde bare have givet opgaven tilbage til Jesus og sagt: "Herre, du ved det!". Herren ved på forhånd, hvordan han vil løse de problemer, som er umulige for os.

²⁾ Madpakken. Jesus mangfoldiggjorde den lille madpakke. Han kan også velsigne vores få ressourcer, så de bliver til stor gavn.

³⁾ Der er altid nok hos Jesus. Han er rig nok til at frelse enhver, der påkalder hans navn (Rom 10:12-13).
- *Stormen på søen* (v16-21). ¹⁾ Vi kan opleve, at det er mørkt, der er modvind og Jesus er endnu ikke kommet. ²⁾ Vi frygter naturligt nok Jesus i hans overnaturlige magt, men han siger til os: "Det er mig, frygt ikke". ³⁾ Når Jesus kommer er vi fremme ved målet. Når Jesus kommer igen, er vi fremme ved evighedens kyst.